

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ikke i samme Grad, som der stilles Krav derom, men dog i meget betydelig Grad, og jeg tror ikke, der i saa Henseende er nogen Grund til at rejse Kritik.

Det ærede Medlem sluttede sine Udtalelser med at sige, at vi skulde lukke Valutacentralen. Men jeg tror, at er der noget Tidspunkt, hvor det er ganske afgjort nødvendigt at have en Institution til at regulere vor Import, saa er det nu. Jeg er her i mange Henseender enig i de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremkom med. Det er sikkert rigtig Gang paa Gang at paapege, at vi er fattige, og at vi er inde i en overordentlig vanskelig Situation, der ikke tillader den fri Udfoldelse i Særdeleshed af Køb af Varer, som vi nu maa indstille os paa at undvære, og vi har jo set i den Tid, da den store Gruppe af Varer var paa Friliste, i hvilken Grad man uden Hensyn til Økonomien købte, blot fordi man fulgte rent forretningsmæssige Interesser, hvad der ikke er noget at sige til, naar Tiderne er til det. De Tider er foreløbig forbi, og jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sige, at vi maa nu opgive den danske Sorgløshed og søge at faa mere Forstaaelse af, at vi kommer til at spænde Livremmen ind og kommer til at give Afkald paa de Goder, som den danske Befolkning gennem Aarene har haft Lejlighed til at tilegne sig.

Det ærede Medlem Hr. Prieme talte om, at Planen maa fremlægges. Jeg forstod ikke rigtig, hvem den skulde fremlægges for. Men Planen bliver jo altid fremlagt for Valutaraadet, saaledes som det er foreskrevet i Loven, og den bliver fremlagt paa en saadan Maade, at Valutaraadet bliver gjort bekendt med, hvilke Køb der skal placeres, hvor de skal placeres, og i store Træk hvem de paagældende Køb omfatter. Naar det ærede Medlem Hr. Prieme siger, at der nægtes Oplysninger, naar man kommer og beder om dem, vil jeg gerne sige, at det tror jeg ikke kan være rigtigt. Jeg tror tværtimod, Valutacentralen er indstillet paa i videst muligt Omfang at give de Oplysninger, som kan gives, og at tjene Erhvervene og, paa en saadan Maade som det er forsvarligt, at tage Hensyn til de Vanskeligheder, som jeg maa erkende at Erhvervene har for Øjeblikket under de Restriktioner, jeg vil anse det for nødvendigt at gennemføre.

Ordføreren (Hartwig Frisch): Jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ved-

rørende Spørgsmaalet, om vi kunde have haft større Lagre. Den højtærede Handelsminister har allerede svaret, men der er et særligt Punkt, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. I Bilag 2 til Betænkningen, Afsnit D. 3., findes en Udtalelse fra Grossist-Sammenslutningen af 1930, hvori det understreges meget stærkt, at det ikke har vist sig, at Købmændenes Indkøb af de Varer, der i rum Tid har været paa Frilisten, har været særlig store, og det fremhæves som et Argument for, at der ikke behøver at være nogen Ængstelse for at give helt fri Handel. Men nu vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at vi maa have en vis Klarhed paa dette Omraade, for man kan ikke argumentere paa begge Leder. Vi hører Gang paa Gang det Argument, at hvis vi ikke havde Valutacentralen, vilde vi have haft større Lagre ved Krigens Udbrud. Nu fremføres i denne Skrivelse, hvor det gælder om at argumentere paa et andet Punkt, at der har vist sig en Nædgang i de Varer, der er ført over paa Frilisten. Jeg synes ikke, vi kan blive ved at staa over for snart det ene og snart det andet Standpunkt. Ministeren har gjort Rede for, hvordan det ligger, nemlig at vi havde en langt større Varemængde, end vi normalt har. Nu synes jeg, det ærede Medlem, naar han kommer ind paa det Spørgsmaal, maa gøre Rede for ogsaa dette, som er fremført fra de private Grossister, for det kan i hvert Fald ikke passe med det, som det ærede Medlem siger.

Det ærede Medlem siger, at der er nægtet Bevillinger paa større Beløb til vore Aftagerlande. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om det ærede Medlem mener: inden for vore Aftaler med disse Lande eller uden for Aftalerne. For det er dog meget væsentligt, hvilken af Delene det ærede Medlem mener. Det ærede Medlem lader i andre Dele af sin Tale til at være ganske indforstaaet med, at de Aftaler, man træffer med fremmede Lande, maa respekteres. Jeg vil gerne have bestemt Svar paa, om det ærede Medlem, naar han taler om Bevillinger paa store Beløb, der er nægtet, er klar over, at der er sat visse Grænser i Forholdet med vore Aftagerlande.

Med Hensyn til det evigt tilbagevendende Spørgsmaal om Arbejdsløsheden, hvor Venstre absolut ikke vil regne i Procenter, som man siger, skal jeg bemærke, at det kan man jo ikke tvinge dem til, men jeg vil gerne stille det ærede Medlem det Spørgsmaal, om det ikke er Meningen, at de Tal, man stiller over for hinanden, skal stilles op paa samme Grundlag. Ellers kan